

er tale om meget små ændringer, kan det konkluderes, at tilskudssystemet i det væsentlige gør det muligt at opretholde nogenlunde samme fordeling af beskatningsniveauerne på trods af ophævelsen af vejrefusionen, der i sig selv er udlignende.

I bilag 1 er vist de beløbsmæssige virkninger af omlægningen fordelt på amter.

E. Vækstkommuner og tyndt befolkede kommuner.

Ved udarbejdelsen af det foreslåede tilskud efter objektive udgiftskriterier har det været undersøgt, om det ved udvælgelsen af kriterier ville være muligt at tilgodese specielle udgiftsbehov i de tyndt befolkede egne af landet og i vækstkommunerne.

For så vidt angår de tyndt befolkede kommuner er dette mål i et vist omfang nået ved at anvende arealet som tilskudskriterium, jfr. foran under B.

Forholdet er betydeligt mere kompliceret, når det drejer sig om vækstkommunerne. Disse kommuners særlige udgiftsbehov vil navnlig være knyttet til udviklingen i folketallet, der kræver byggeomodning, opførelse af skoler og børneinstitutioner m. v.

Virkningen af et tilskud efter objektive kriterier, hvoraf et af kriterierne var ændringen i folketallet inden for en 5-års periode, har været undersøgt. Det viste sig, at det kun er muligt at tilgodese vækstkommunerne i et meget beskedent omfang, uden at det får uheldige virkninger i forhold til de øvrige kommuner. Der vil være en klar tendens til forringelse af provinskommunernes stilling i forhold til hovedstadsområdet, såfremt der lægges vægt på den numeriske ændring i folketallet.

Konklusionen er derfor, at det ikke er muligt i særlig grad at tage hensyn til vækstkommunernes særlige udgiftsbehov ved udformningen af et tilskud efter objektive kriterier. Dette hænger i øvrigt sammen med, at vækstproblemet helt overvejende er et hovedstadsproblem. Uden for hovedstadsområdet forekommer der kun befolkningsmæssig tilvækst af betydning ganske enkelte steder, navnlig omkring de store bysamfund, og her er udviklingsproblemet stort set løst gennem kommunesammenlægningerne.

For hovedstadsområdets vedkommende vil det være mest hensigtsmæssigt at betragte udviklingsproblemerne under ét og løse dem ved en kommende hovedstadsordning. Såfremt der gennem de landsudlignende ordninger skulle tages særligt hensyn til de københavnske udviklingskommuner, vil resultatet som nævnt blive en forskydning i landsudligningen til ugunst for de økonomisk dårligst stillede egne af landet. Dette fremgår af nedenstående oversigt.

Virkningen af tilskud efter udgiftsbehovstal med øget vægt på numerisk ændring i folketallet.

	Samlede andel af tilskud på 100 mill. kr. efter udgiftsbehovstal	Forøgelse af tilskuddet ved overførsel af 10 vægtenheder fra indbyggerfallet til kriteriet numerisk ændring i indbyggertallet
		1000 kr.
Københavns kommune.....	9.493	155
Frederiksberg —	1.533	31
Kommuner i:		
Københavns amt.....	10.682	1.080
Frederiksborg -	4.852	772
Roskilde -	2.876	601
Vestsjællands -	5.619	÷ 200
Storstrøms -	5.619	÷ 233
Bornholms -	1.081	÷ 58
Fyns -	8.852	÷ 437
Sønderjyllands -	5.785	÷ 238
Ribe -	4.709	÷ 181
Vejle -	6.542	÷ 274
Ringkøbing -	6.136	÷ 119
Århus -	10.602	÷ 124
Viborg -	5.388	÷ 210
Nordjyllands -	10.231	÷ 565
I alt	100.000	0

F. Perspektiverne.

Den væsentligste fordel ved det foreslåede tilskud efter objektive udgiftskriterier er, at det sammen med det amtskommunale skattegrundlagstilskud og den kommunale udligningsordning skulle virke befordrende på fremtidige omlægninger af opgave- og byrdefordelingen mellem staten og kommunerne og samtidig stille kommunerne mere lige ved løsningen af de offentlige opgaver. Det samlede generelle tilskudssystem, der herved er blevet etableret, skulle mindske behovet for indførelse af nye specielle tilskudsordninger, og de bestående specielle tilskudsordninger skulle kunne revideres yderligere, således at de i løbet af en årrække enten helt afskaffes eller dog reduceres til mere ensartede og lavere refusionsniveauer. En total afskaffelse af de specielle tilskudsordninger kommer dog næppe til at foreligge, da der bag mange af specialtilskuddene ligger særlige hensyn, f. eks. tilskyndelseshensyn, som fortsat ønskes tilgodeset. Men det generelle tilskudssystem gør det muligt at lade disse særlige hensyn træde stærkere frem gennem specialtilskuddene, idet de mere generelle hensyn bag tilskuds-